

Stamps
Huber

J. P. 08-10-11-28

S TITOM V SRCU

SE SPOMINJAMO

35 LET SVOBODE

IN SE ZAVEDAMO,

DA BREZ

TITA IN KARDELJA

NE BI ŽE TRI DESETLETJA

USPEŠNO SAMOUPRAVNO

ODLOČALI

SPOMINJAMO PA SE TUDI,

DA NAŠE GLASILO

IZHAJA

DESET LET

P O R O Č I L O Š T A F E T E M L A D O S T I

Najdražji naš tovariš Tito,
štafeta mladosti, izraz neizmerne ljubezni
in najglobljega spoštovanja
mladincem in mladostnikom Jugoslavije,
poslavlja od tebe z obljubo,
da bodo mladi naše svobodne,
socialistične, samoupravne, neuvrščene domovine,
skupnosti bratskih narodov in narodnosti
neprekinjeno nadaljevali tvojo pot.
Mladi so ti bili zelo blizu,
in njih si gradil našo prihodnost.
Ti si nas prikazal svetu in svet približal nam.
Ti si nas učil, kako je treba ljubiti
in tudi mi ti vračamo to ljubezen.
Ti si naš najljubši tovariš,
in te med nami,
inendar si v nas,
in vseh srcih delovnih ljudi
in občanov tvoje in naše Jugoslavije.
Ti si odločno in smelo
in neprekinjeno nadaljevali tvoje delo.
Ti si mladini in mladini Jugoslavije

DO JE BIL TITO

... je bil človek, ki ga ne bomo pozabili. Martina Ruperčič

... je bil borec za mir. Martina Kavnikar

... bil revolucionar. Renata Žago

... bil borec za svobodo in pravičen borec. Metka Šiško

... bil vodilnik, ki je bil v bitkah vedno v prvih vrstah. Melita

... Titov najdražji sodelavec, soborec in soustvarjalec Titove Jugoslavije in Titove politike miru,

... je povedal že davno prej resnico o Titu in njegovem pomenu:

"Titovo ime je že davno prestopilo meje Socialistične federativne republike Jugoslavije in postalo lastnina vseh tistih, ki jim je mit eksistenčna potreba, ki nastopajo v obrambo svoje nacionalne biti in obstoja, neodvisnosti, graditve enakopravne skupnosti narodov, za osvoboditev izpod vseh oblik izkoriščanja, podrejanja in zatiranja, za odstranjevanje sile v odnosih med državami in narodi. Titovo ime je postalo simbol borca v vojni in miru in izraz humanistične vizije novega sveta, rešenega strahu pred uničenjem človeka po človeku in naroda po narodu, sveta, ki bo ustvaril razmere, v katerih ne bodo poznali vojnih strahot in pustošenja."

... I BODI NAPREJ PO TITOVU POTI. ...

D O J E B I L T I T O

- ito je bil človek, ki ga ne bomo pozabili. Martina Ruperčič
- ito je bil borec za mir. Martina Ravnikar
- ito je bil revolucionar. Renata Žago
- ito je bil dober človek in prekaljen borec. Metka Šiško
- ito je bil vojskovodja, ki je bil v bitkah vedno v prvih vrstah. Melita
- ito je bil velik prijatelj mladih. Tadeja Zupan
- ito je bil vrhovni poveljnik naše vojske in predsednik Jugoslavije.
Martina Krajšek
- ito je bil maršal SFRJ. Olga Kotar
- ito je bil borec za neodvisnost in svobodo vseh narodov. Damjana
- ito je bil politik in mislec. Anka Krnc
- ito je bil pobudnik za nastanek gibanja neuvrščenih. Jožica Kolenc
- ito je bil državnik, ki ga pozna ves svet. Slavka Kovač
- ito je bil človek, ki nam je osvetlil pot v novo življenje. Brigita
- ito je bil naš ponos in naša sreča. Nataša Vidmar
- ito je bil človek, ki je ustvarjal prijateljstvo, bratstvo in enotnost.
Alenka Kotar
- ito je bil človek, ki se je boril za pravice delavcev. Erika Škarja
- ito je bil heroj.
- SLI BOMO NAPREJ PO TITOVU POTI. Andreja Urbič

KAKŠEN JE BIL TITO

- Tito je bil dober človek. Renata Žago
- Tito je bil človek, ki je imel veliko srce za vsakega člana naše domovine. Alenka Kotar
- Tito je bil junaški in borben. Erika Škarja
- Tito je bil ljubitelj otrok in je rekel, da so otroci naša prihodnost. Tadeja Zupan
- Tito je bil zmeraj preprost in se je rad pogovarjal z ljudmi. Metka Š.
- Tito je bil pogumen in iznajdljiv borec. Martina Krajšek
- Tito je bil hraber borec za srečo ljudi. Martina Ruperčič
- Tito je bil vztrajen borec za svobodo in neodvisnost. Damjana Zupan
- Tito je bil delaven, ustvarjalen in miroljuben. Melita Breznikar
- Tito je bil tako velik državnik, da se ga bodo še dolgo spominjali. Jožica Kolenc
- Tito je bil prijazen. Slavka Kovač
- Tito je bil odločen. Za kar se je odločil, je tudi izvršil. Olga Kotar
- Tito je bil pravičen, pošten in tovariški. Nataša Vidmar
- TITO JE BIL ČLOVEK V PRAVEM POMENU BESEDE. Anka Krnc

KAKO BOMO NADALJEVALI

TITOVO DELO

Izpolnjevala bom Titove besede: "Pionirji se morajo učiti, učiti in še enkrat učiti!" Brigita Kumer

Nadaljevala bom z marljivim učenjem. Melita Breznikar

Izpolnjevala bom vse dolžnosti, ki sem jih kot pionirka sprejela. Renata Žago

Pridno se bom učila in pomagala pri učenju tudi drugim, da bomo čimveč znali. Metka Šiško

Trudila se bom, da bom čim boljše opravljala pionirske naloge. Martina

Še bolj se bom učila in pri tem ne bom mislila samo na ocene. Tadeja Zupan

Pri delu bom vztrajna. Anka Krnc

Hodila bom po njegovi poti in branila domovino, če bo treba. Damjana Zupan

Veliko se bom učila. Jožica Kolenc

Rada bi z znanjem koristila domovini. Slavka Kovač

Titove cilje poznam in jih bom izpolnjevala. Alenka Kotar

Sodelovala bom pri raznih akcijah in pri samoupravljanju v razredni skupnosti. Andreja Urbič

Zapomnila sem si Titove besede: "Delajte, bodite disciplinirani in varčujte!" Zavedam se, da se bom morala ravnati po njih. Olga Kotar

Zato je Titovo delo eden izmed tistih fenomenov, ki bodo trajno vodili naših najvažnejših odločitev na vsakih družbenih priložnostih. Zato je Titovo delo eden izmed tistih fenomenov, ki bodo trajno vodili naših najvažnejših odločitev na vsakih družbenih priložnostih.

Zato je Titovo delo eden izmed tistih fenomenov, ki bodo trajno vodili naših najvažnejših odločitev na vsakih družbenih priložnostih.

Zato je Titovo delo eden izmed tistih fenomenov, ki bodo trajno vodili naših najvažnejših odločitev na vsakih družbenih priložnostih.

Zato je Titovo delo eden izmed tistih fenomenov, ki bodo trajno vodili naših najvažnejših odločitev na vsakih družbenih priložnostih.

Zato je Titovo delo eden izmed tistih fenomenov, ki bodo trajno vodili naših najvažnejših odločitev na vsakih družbenih priložnostih.

B O R I S K I D R I Č :

"In h komu bodo poletele naše misli, ko bomo govorili o lastni borbi? Pri maršalu Titu, pri voditelju jugoslovanskih narodov so naše misli! Pri maršalu Titu, inspiratorju in organizatorju naših zmag, inspiratorju in organizatorju enotnosti vseh demokratskih in patriotskih sil Jugoslavije, pri maršalu Titu, kovaču nezlomljivega bratstva in nerazdružljive enotnosti jugoslovanskih narodov, pri maršalu Titu, stvaritelju nove, bratske, demokratske, federativne Jugoslavije. Njegovo vodstvo je bilo preizkušeno v borbi in prav zato, ker se je izkazalo v borbi, prav zato, ker je on v najtežjih časih doprinašal, je postal Tito legendarna osebnost ne samo za jugoslovanske narode, marveč za vse resnične demokrate in patriote vse Evrope.

Ko govorimo o maršalu Titu, govorimo hkrati o Jugoslaviji. Maršal Tito je utelešenje nove Jugoslavije. Maršal Tito, to je Jugoslavija enakopravnih bratskih narodov, ki jih ne loči nikdar nič več."

Ob prihodu Narodne vlade Slovenije v Ljubljano, 10. maja 1945

E D V A R D K A R D E L J :

"Nam, Titovim sodobnikom, je težko vsestransko oceniti ves objektivni pomen njegovega dela. Toda kot neposredne priče Titove besede in akcije od njegovih prvih zgodovinskih korakov vemo, da sta bili gibalo številnih naših najvažnejših odločitev na usodnih družbenih prelomnicah. Zato je Titovo delo eden izmed tistih fenomenov, ki bodo trajno navdihovali socialistično in vsako napredno misel in akcijo naše družbe."

Iz govora na slavnostni seji CK ZKJ 28. decembra 1967

D V A R D K A R D E L J :

Moj najdražji, najlepši trenutek?

Težko je reči. Vsekakor je bil to naš partizanski boj v celoti. Menim, da je najlepši ne samo zame, temveč za vsakogar, ki je sodeloval v njem. Težko je v vsem tem najti posebno razburljiv trenutek. Ne bi rekel, da je bila zame najrazburljivejša zmaga, ker je bila povezana z vrsto prej-
njih zmag, tako da smo jo čutili morda nekoliko drugače, se pravi kot neposredno nadaljevanje boja v novih pogojih. Toda v vsem narodnoosvo-
diteljskem boju je bil zmerom najdražji občutek spoznanje dejstva, da so se tiste perspektive, na katere je naša Partija opozarjala že pred vojno, tudi zares uresničile in da so se tista sredstva boja, ki smo jih po letu 1937 uporabili v delu naše Partije v smeri povezovanja z množicami, pokazala pravilna, da so rodila sadove, da so nas dejansko povezala z množicami in omogočila, da je Partija izpolnila svoje veliko zgodovinsko revolucionarno poslanstvo. Drugače povedano, v največje zadovoljstvo mi je bilo videti zaupanje ljudskih množic v Partijo, njihov prehod na pozicije revolucije."

Iz razgovora za "Mladost", 1959

... celotna zasedba je bila skoraj devetdeset let. Ko ...
... Celo zastavo je nosil vsak, ki je videl, je čutil ...
... "Le dajmo, samca, saj bo šlo. Sedaj smo svobodni!" ...
... nekateri so ji hoteli pomagati nositi zastavo, pa ...
... nikoli zapela.

... klub veselja pa niso pozabili na obnovo domovine. Vsak vašačen ...
... svoje prispeval."

... prve dni ljudje proslavljali v vaših delih naše domovine, na ...
... v tistem majnem koščku. Obnavljali so jo mnogo let s srečo v srcu, ...
... svobodni. To jim je dajalo tudi moč, da so vstrajali. ...
... Alenka Kotar, 6. razred

L I V I S P O M I N I I Z P R V I H D N I S V O B O D E
DOLGA JE BILA POT DO SVOBODE, VSI PA SMO PREPRIČANI, DA BO ŠE DALJŠA
POT V SVOBODI. Anica Perše

"Živo mi je v spominu 9. maj 1945, ko so v vas prišli partizani, "mi je obujala spomine nekdanja skojevka Anica Tomšič. "Povedali so nam, da je konec vojne. Ljudje smo se veselili, da smo se končno osvobodili okupatorjevih jarmov. Kmalu so v vas vkorakali partizani. Otroci, mali radovedneži, so jih sprva prestrašeno gledali le skozi okna, saj so se bali, da so to tisti "hudi vojaki", ki streljajo ljudi. Ko pa so videli, da se smejejo, da na njihovih ustnicah zveni pesem, so svoj strah premagali in kmalu so se pomešali mednje. Ogledovali so si vsi partizanske uniforme, zelo so bili ponosni, če je kdo od partizanov položil kapo tudi na njegovo glavo. Posebno pa so si dečki ogledovali partizansko orožje.

Vsi smo takrat lahko prosto zadihali. Skupaj s partizani in vaščani smo prirejali mitinge, kjer je bil vsak drugi stavek: Prišla je svoboda! Živo se spominjam ženice, ki je bila stara skoraj devetdeset let. Komaj je hodila. Je pa na vsak našin hotela na miting. Želja se ji je uresničila. Celo zastavo je nosila! Vsak, ki jo je videl, je čutil srečo v njenem srcu. "Le dajmo, mamca, saj bo šlo. Sedaj smo svobodni!" so jo vzpodbujali. Nekateri so ji hoteli pomagati nositi zastavo, pa je ni nikomur zaupala. Toda kljub veselju pa nismo pozabili na obnovo domovine. Vsak vaščan je po svoje prispeval." Tako so prve dni ljudje proslavljali v vseh delih naše domovine, ne samo v tem malem koščku. Obnavljali so jo mnogo let s srečo v srcu, da so svobodni. To jim je dajalo tudi moč, da so vztrajali.

Alenka Kotar, 8. razred

VOBODA - kratka beseda, ki mnogo mnogo pove. Pove nam, da je vsa naša domovina svobodna, pa vendar pomeni še mnogo več. Pomeni brezskrbno otroštvo, prelepa mladost, zeleni, cvetoči travniki, gozdovi, polja, ptice na vejah - vse to in še mnogo več pove ta kratka beseda. Prvi dan svobodne Jugoslavije je bilo dan osvoboditve, so ljudje začeli obnavljati porušeno domovino, saj je bilo treba mnogo zgraditi na novo, obnoviti... Prvi dan svobodne Jugoslavije je živo v spominu moji stari mami. Povedala mi je: "Naša vas Bistrica je bila tisti dan tiha in mirna. Življenje je bilo bistveno spremenjeno. Kajti dopoldne smo zvedeli, da je dan osvoboditve. Vsak je najprej pomislil: Ne bo več sovražnika na naši zemlji, ne bo več pustošil, zažigal in pobijal, odslej smo svobodni. Popoldne je na glavni cesti prikorakala četa fašistov; bili so potrti. Vedeli so, da so poraženi. Kmalu je za njimi prikorakala četa naših partizanov. Vsi smo šli k cesti, da bi pozdravili prihod naših osvoboditeljev. Tudi naslednji dnevi so bili vsi polni življenja, čeprav je bil marsikdo žalosten, ker se niso vsi vrnili..." Jugoslavija je bila v prvih dneh osvoboditve polna plapolajočih zastav. Vse je bilo napolnjeno z eno samo mislijo: svoboda je tu! In nikdar več je ne smemo izgubiti...

Mini Lamovšek, 8. razred

"Tistih prvih dni se ne spominjam preveč, saj sem bil še otrok," mi je povedal oče. "Vendar pa se dobro spominim, ko se je vrnil oče iz zapora. Z materjo, brati in sestrami smo bili na polju. Videli smo, da je po poti prihajal nepoznan moški. Vendar je mati kmalu v neznancu spoznala moža, mi pa očeta. Ko je mati vsa vesela vzkliknila, da se je vrnil oče, smo veselo stekli k hudo izdelanemu očetu, ki nas je veselo pozdravil. Takrat, ko so ga odpeljali, sem bil še premajhen, da bi razumel, za kaj gre. Še posebej se je odvalil kamen materi, saj je vsak dan upala, da se bo mož le vrnil. Bala se je, da ne bi mogla sama nahraniti vsch lačnih

otrok.
Spominjam pa se tudi, da je bilo v prvih dneh svobode veliko zborovanj, na katerih so partizani prepevali," je še dodal, nato pa zaključil: "Še-le zdaj vem, kaj pomeni biti svoboden, saj sem bil v svoji mladosti večkrat lačen kakor sit."

Erika Škarja, 8. razred

"Vsi, ki so doživeli maj 1945, so z nestrpnostjo čakali na osvoboditev," mi je povedala teta, ki je bila skojevka.

"Dne 9. maja leta 1945 sta prišla z rajonskega odbora Debevčev Dane in Bizjakov Sandi in sta sporočila, da je Ljubljana osvobojena in da je konec vojne. Takoj smo skojevci in pionirji pričeli pripravljati miting, da praznujemo svobodo. Pripravili smo kresove, vendar jih takoj nismo mogli zakuriti, ker smo morali bežati pred belogardisti, ki so še vedno strašili. Zato je tudi prvi miting propadel. Ko pa so prišli partizani in je prišla tudi naredna zaščita, smo z veseljem naredili velik miting. Vse se nam je zdelo najlepše. Vendar so še zvečer belogardisti ponovno streljali. Šele na poletje, ko je 3. bataljon Cankarjeve brigade napravil red in mir, smo začutili, da je res prišla svoboda. Vsako soboto smo pripravljali mitinge. V tem veselju pa ni minila skrb številnih ljudi, ki so še vedno spraševali in čakali, kdaj se bodo vrnili njihovi domači. Marsikje so čakali zaman," je zaključila teta.

Milena Bartolj, 7. razred

ni je pripovedovala mami.
Rati Bora, 8. razred
mi je povedala: "Le navsez zdaj je prišel v vas kurir z novice, da je Jugoslavija svobodna, da okupator ne bo več mučil naših ljudi. Ljudje, ki so hrepeneli po svobodi, mi sprva niso verjeli. Da arada delavci pa so se že začeli zbirati partizani, ki so vohikali: Svobodna zemlja! Živel tovariš Tito! Nekateri so že vpregli vole in šli v gozd po drva za kres. Proti večeru so grane drva zažgali. Kmalu so se na drugih hribeh prižgali kresovi, ki so oznanjali svobodo."

Tečka Kutar, 8. razred

SVOBODA JE VELIKO DARILO, KI SO NAM GA PRIBORILI PARTIZANI.

Alenka Kotar

Oče mi je pripovedoval: "Najbolj se spominjam, ko sem šel k zdravniku Mušiču, ki je imel svojo ambulanto na Prelogih pri Mokronogu. Na vratih je imel napisano: ŠE NIKOLI NI V MAJU TAKO LEPO SIJALO SONCE KAKOR SEDAJ, KO JE SVOBODA. In res je bil prekrasen cvetoči maj, zelo lepo vreme in toplo."

Jože Stare, 8. razred

"Proti jutru je streljanje pomehalo. Vse je utihnilo. Skozi okno smo videli partizane, ki so tekali skozi sosedov sadovnjak. Prišlo je še več partizanov. Otroci smo jim pritekli naproti; kmalu je nastala velika gruča ljudi. Partizani so majhne otroke jemali v naročje in vse je bilo tako lepo, da mi je ostalo v trdnem spominu do danes, "mi je povedala mama.

Janez Anderlič, 8. razred

"Otroci so veselo pritekli domov in takoj se je razvedela vesela novica. Učitelj nam je povedal, da smo svobodni, da so partizani vkorakali v Novo mesto in Ljubljano. Velika množica se je hitro zbrala na trgu. Slišati je bilo vesele vzklike ter tudi jok žena. Bila sem tako vesela, da se mi je utrnila solza in objela sem mamo. Slavje je bilo dolgo trajno, dokler se niso ljudje počasi začeli razhajati. Veselje pa je še trajalo, saj smo si zelo želeli težko pričakovano svobodo," mi je pripovedovala mami.

Rafi Berk, 8. razred

Mama mi je povedala: "Že navsezgodaj je prišel v vas kurir z novico, da je Jugoslavija svobodna, da okupator ne bo več mučil naših ljudi. Ljudje, ki so hrepeneli po svobodi, mu sprva niso verjeli. Do srede dopoldneva pa so se že začeli zbirati partizani, ki so vzklikali: Svobodni smo! Živel tovariš Tito! Nekateri možje so vpregli vole in šli v gozd po drva za kres. Proti večeru so grmado drv zažgali. Kmalu so se tudi na drugih hribih prižgali kresovi, ki so oznanjali svobodo."

Tončka Kutnar, 8. razred

Stara mama se najbolj spominja tistih dni pred osvoboditvijo, ko so v vas prišli belogardisti. Ponoči sta prišla dva belogardista in zahtevala za šest ljudi vina in cigaret. Grozili so nam tudi, če pade en strel, bo šla naša hiša. Od nas so šli k Peterlinovim. Tam so jih pretepli, naredili preiskavo in razbijali okna ter vrata. Od Peterlinovih so šli nazaj skozi vas in močno streljali. V zgodnjih jutranjih urah smo zvedeli, da so ubili Škrljevo mama. Zraven nje je ležal sin Emil, ki je bil močno ranjen. Ta novica nas je zelo pretresla, da nismo vedeli, kam bi se skrili pred temi podivjanimi zločinci. To se je zgodilo tik pred osvoboditvijo in se še v svobodi nismo mogli pomiriti."

Stane Kurent, 7. razred

Mama je bila vesela, ko je zvedela, da je prišla težko pričakovana svoboda. Vendar ni bila dolgo vesela. V njej je nastala žalost, ker so ji med vojno domači belogardisti ubili edino osebnost, ki jo je imela od staršev - očeta. Ostala je pri stari mami. V svobodi jimaje bil najtesnejši trenutek, ko sta obujali očetovo smrt. Še posebno pa zato, ker so njenega očeta ubili domačini, ne pa tuji sovražniki.

Jožica Kolenc, 7. razred

"Bil sem še mlad, skoraj otrok," mi je pripovedoval oče. "Bilo je popoldne. Otroci smo se lovili. Nenadoma smo zagledali partizane, ki so korakali naravnost proti naši hiši. Vsem se je čudno zdelo, da povzročajo tak nemir, saj je že prej pokalo vse naokoli. Šli smo zraven njih, jih ogledovali, vprašati pa nihče ni upal. Tako smo molče šli dalje. Malo pred hišnini vrati so se ustavili in vprašali, če smo sami doma. Odgovorili smo, da je v kuhinji mama. Šele potem jih je nekaj stopilo naprej. Ko so se odpočili, so šli naprej. To je bil trenutek, ko sem se že v svobodi srečal s partizani. Drugi dan smo samo posedali in se pogovarjali, da smo videli partizane."

Vika Zgonc, 8. razred

Oče mi je obudil spomin na svobodo: "Svobodo sem z domačimi dočakal v taborišču. Bili smo srečni, da bomo vendarle spet videli domači kraj. Vendar nismo mogli takoj domov, ker še nismo imeli prevoza. Sani nismo znali, bilo pa je tudi še nevarno. Domov smo se peljali z vlakom. Prišli smo, ko je že prvo leto svobode minilo. Najprej smo morali popraviti hišo, ki je bila razbita in vse okrog nje razmetano. Ljudje so povsod z veseljem popravljali ali na novo gradili, saj so vedeli, da so svobodni. Nekateri so še vedno čakali na svoje, ki jih še ni bilo iz taborišč. Pri nas pa se je dom kmalu spet napolnil z žalostjo, ker nam je umrl oče. Kmalu za tem pa nam je umrla še mati. Ostali smo sami. Starejši brat in sestra sta naju z bratom morala preživljati. Kmalu pa sem tudi jaz odšel od doma, da sem si sam služil kruh. Prva leta v svobodi so bila težka, vendar pa tudi lepa, ker smo spet živeli svobodni."

Slavka Kovač, 7. razred

Sosedova teta mi je povedala: "Svobodo sem pričakala v Ljubljani. Takrat smo bili vsi veseli in navdušeni. Komaj smo pričakali prihod partizanov. Vsi smo odšli na trg, z rožami v rokah. Ko so partizani prišli z vozovi in s harmoniko, smo jih posuli s cvetjem in pesmimi. Ko so prišli na Kongresni trg, so prirejali mitinge, v katerih so nastopali tudi partizani in pripovedovali o najtežjih trenutkih. Kmalu po nekaj dneh svobode se je že vrnilo nekaj ljudi iz taborišč. Bilo je tako veselje, da ga ni mogoče opisati. Zame so bili tisti dnevi najlepši v življenju."

Mirko Kurent, 7. razred

Pagonova teta mi je povedala: "Partizani so prišli v Ljubljano s pesmijo, pripeljali so se na kamionih in vozovih, ki so bili okrašeni s cvetjem. Šopke, ki smo jih pripravili, smo zmetali na ulice ali pa jih podarili partizanom. Osem dni smo samo peli in plesali. Ko se je eno okno odprlo, so se odprla tudi druga in v vseh srcih je bila ena sama radost."

Andreja Urbič, 8. razred

"Vsek je svobodo po svoje doživljal," mi je povedala tovarišica Pun-
tarjeva. "Ljudje so se kar bali verjeti, da je res prišla svoboda. Šele
po nekaj tednih, ko so videli, da ni več sovražnika, so ljudje začeli z
večjim veseljem delati in graditi. Pojavila so se prva mladinska udar-
niška dela. Mladina se je začela zbirati, hoditi na sestanke, delati na-
črte za ponovno graditev domovine. Mladina je pripravljala razne mi-
tinge. Sprva se nam je zvečer kar čudno zdelo, da je lahko gorela luč,
da smo lahko šli ven, saj prej tega nismo smeli. Najbolj svoboden pri-
Najlepši spomin zame pa je, ko smo prvič praznovali 29. november v svo-
bodi. Takrat je bila v naših krajih Cankarjeva brigada. Mladina je sku-
paj z borci zakurila velik kres na Grilovem hribu pri Vidmarjevi lipi.
Borci so pripovedovali o raznih doživljajih, borbah, uprizorili so skeče,
peli in skakali čez ogenj. Jaz sem šele takrat doživela in začela ver-
jeti, da je zares prava svoboda."

Ker mi je tovarišica tako doživeto pripovedovala, sem doživljala tudi
sama podobno vzdušje, kot je bilo v prvih mesecih svobode.

Jelka Gregorčič, 8. razred

Tadeja Zupan, 5. razred

NAŠI RAZREDNI SKUPNOSTI

Razredna skupnost štaja dvaintrideset članov, enajet fantov in
SREČE ČLOVEKU NE MORE DATI NITI DRŽAVA NITI SISTEM NITI POLITIČNA PAR-
TIJA. SREČO SI LAHKO ČLOVEK USTVARI SAMO SAM.

Avantgardne sile socializma in socialistična družba imajo potemtakem
lahko samo en cilj -- da glede na možnosti danega zgodovinskega tre-
nutka ustvarjajo razmere, v katerih bo človek kar najbolj svoboden pri
takšnem osebnem izražanju in ustvarjanju, da bo lahko - na podlagi
družbene lastnine proizvajalnih sredstev - svobodno delal in ustvar-
jal za svojo srečo. TO JE SAMOUPRAVLJANJE.

SAMOUPRAVLJANJE PRI RAZREDNI URI

V naši razredni skupnosti smo precej samostojni. To se lahko vidi pri
razredni uri, ker jo sami vodimo.

Med odmorom pred razredno uro predsednica, tajnica in blagajničarka
sedemo pred kateder. Ko pride v razred razredničarka, povemo dnevni
red, včasih pa doda kaj tudi razredničarka. Pogovarjamo se o tem, kar
smo naredili v našem razredu, včasih pa se pogovarjamo tudi o tem, ka-
ko bi olepšali naš razred. Do samega razreda smo tudi kritični. Če
kakšen sošolec naredi prekršek, se skupno pomenimo, kakšno kazeno bi do-
bil. Včasih pa koga tudi pohvalimo.

Predlagamo, kaj bi še storili, da bi izboljšali uspeh, organiziramo med-
sebojno pomoč.

Radi pa se tudi pohvalimo, če smo uspešni pri veseli šoli, bralni znač-
ki, radi imamo dobre uvrstitve pri krožkih in svobodnih dejavnostih.

Razredna ura hitro mine - vedno je prekratka. Radi smo samostojni.

Tadeja Zupan, 5. razred

N A Š I O D R A Z R E D N I R S K U P N O S T I

Naša razredna skupnost šteje dvaintrideset članov, enajst fantov in enaindvajset deklet. Vse do letošnjega šolskega leta smo bili razdeljeni v dva oddelka. Zato se letos srečujemo s številnimi težavami. Največ težav je na področju samoupravljanja. Člani naše razredne skupnosti imamo enkrat tedensko razredno uro. To uro vodi razrednik ali pa jaz. Na teh sestankih obravnavamo različne težave, učni uspeh razreda, pa tudi naše napake, ki jih pri svojem delu naredimo mnogo preveč. Včasih poslušamo tudi kakšno oddajo, potem pa se o njej pogovarjamo. Skušamo narediti nek povzetek, po katerem bi se potem učenci ravnali. Vendar rezultat ni vedno zadovoljiv. Pri razrednih urah se pogovarjamo tudi o disciplini. Ta je v naši razredni skupnosti nezadovoljiva. Razrednik si z nami zelo prizadeva, da bi bili čimboljše, da bi imeli dober učni uspeh, vendar premalo upoštevamo njegove dobronamerne nasvete. Ob polletju smo imeli oddelčno konferenco, na katero smo se s pomočjo razrednika skrbno pripravljali. Na konferenci so bili prisotni vsi učitelji, ki nas poučujejo, in ravnatelj. Jaz sem vodila konferenco. Obravnavali smo težave, ki nastopajo pri posameznih predmetih in tudi pri izvenšolskih dejavnostih. Kar so nam tedaj učitelji obljubili, so skušali po svojih najboljših močeh izpolniti. Vendar pa smo ga položili učenci; vsa prizadevanja učiteljev smo površno sprejeli in tako je zdaj učni uspeh še slabši. To pa zato, ker v razredu ni enotnega mišljenja. Vsak dela le zase, ne pa za razred kot celoto. Narobe pa je tudi to, ker pri samoupravljanju vidimo samo svoje pravice, ne pa tudi dolžnosti. Če bi vsi skupaj dobro prijeli za delo, pa bi bili uspehi mnogo bolj vidni. S tem bi se uresničile tudi besede tovariša Tita: "Na rodu, ki ima takšno mladino, se ni treba bati za bodočnost." Zadovoljni bi bili učenci in učitelji.

Alenka Kotar, 8. razred

KAKO SO DELUJEM PRI SAMOUPRAVLJANJU

Ko se pogovarjamo o življenju v razredni skupnosti, razmišljam, kako jaz sodelujem pri samoupravljanju. Dobro premislim že pri volitvah za vodstvo razredne skupnosti. Odkrito odločam, koliko naj bi učenec dobil pri posameznem predmetu za svoje znanje. Če mi kaj ni všeč in mislim, da imam boljše predlog, tudi to povem. Slabšim učencem pomagam razložiti kakšno snov, če je ne znajo. Kritično obravnavamo tiste učence, ki delajo nemir v razredu in se ne učijo.

Pohvalim pa tudi tiste, ki se izkažejo v znanju ali izvenšolski dejavnosti. Ker sem predsednica novinarskega krožka, tudi tu lahko samoupravno odločamo. Predlagamo, kdo bi napisal kakšen spis, kaj bi se na sestanku zmenili, izbiramo člane krožka za razna srečanja, pri čemer še posebej upoštevamo prizadevnost. Tudi mladi smo že nekaj storili na področju samoupravljanja, prizadevati pa si bomo morali, da ne bomo marsikdaj ostali le pri besedah.

Andreja Urbič, 8. razred

DELO V LUTKOVNEM KROŽKU

Na naši šoli že šesto leto deluje lutkovni krožek; v njem sodelujem že od vsega začetka. Pri krožku so učenci iz petega in šestega razreda. Vsako leto pripravimo po tri lutkovne igrice, za katere učenci sami s pomočjo mentorice naredimo lutke. V krožku imamo uveljavljeno tudi samoupravljanje. Sami se odločimo za igrico, ki naj bi jo pripravili, določimo material, iz katerega naj bi bile lutke in sami se tudi odločimo, ali bomo šli gostovat na kakšno drugo šolo ali ne. Za eno igrico se pripravljamo približno dva do tri mesece. Tovarišica nam razmnoži tekst, ki se ga naučimo na pamet. Potem pa so na vrsti lutke. Največ jih delamo iz

... SAMOUPRAVLJANJE

Pene, za zadnjo igrico pa smo imeli lutke iz ploksi stekla. Te lutke so tudi najlepše. Lutke izdelujemo predvsem sami lutkarji in pri tem tudi jaz precej pomagam. Malo pred zadnjim nastopom je mentorica zbolela in vaje smo morali imeti kar sami. Učenci so pokazali veliko discipliniranost. Tudi lutke so bile pravočasno in dobro narejene, tako da smo kljub odsotnosti mentorice imeli uspešen nastop. Tovarišica je bila z nami zadovoljna.

To je bil lep dokaz samoupravljanja in samostojnosti učencev v krožku.

Jelka Gregorčič, 8. razred

NA PIONIRSKEM SESTANKU

Osnovo za samoupravljanje v pionirskih odredih dobimo zlasti v sestavkih Pionirskega lista, o katerih se pogovarjamo na pionirskih sestankih. Predsedniki in tajniki, ki na teh sestankih sodelujejo, prenesajo to, o čemer se pogovarjamo, v svoje razredne skupnosti, kjer pionirji sami odločajo, katere naloge, ki smo jih določili na sestanku, bodo izvršili. Seveda pa bo potrebno, da bomo tudi pionirji sami še bolj kot doslej predlagali za razne akcije in gledali, da bi naloge izvršili brez opozarjanja mentorjev in razrednikov.

Damjana Zupan, 7. razred

K A J J E S A M O U P R A V L J A N J E

Samoupravljjanje je delovanje ljudi, ki samostojno odločajo o svojem delu na delovnem mestu in tudi doma, v šoli in v pionirski organizaciji. Slavka Kovač

Pri samoupravljanju vsi ljudje sami rečejo, kaj bodo delali, v tovarnah delavci sami upravljajo, učenci v šoli sami odločajo o tem, kaj bi lahko naredili v tem šolskem letu. Danjana Zupan

Samoupravljjanje je kolektivno razpravljanje o delu, da lahko vsak pove svoj predlog, pove, če se strinja ali ne. Anka Krnc

Vsi skupaj se odločimo za neko nalogo in jo potem res naredimo tako, kot je potrebno. Je tudi to, da se za nekaj sam odločiš, ne pa da sprejmeš neko vrinjeno voljo drugega. Anica Perše

Je način dela ali odločanja, ko o vsem odločajo in upravljajo delavci ali učenci sami. Jelka Gregorčič

Pri samoupravljanju ima vsak človek pravico povedati svoje mnenje, da učenci dajemo predloge za oceno vprašanega, poleg pravic pa moramo upoštevati in izpolnjevati tudi dolžnosti. Mini Lamovšek

Samoupravljjanje je način dejavnosti, v kateri dela eden za vse, vsi za enega in se prav tako uspeh razdeli med vse prisotne enako. Zvonka T

P R I K A T E R I D E J A V N O S T J E N A J V E Č S A M O U P R A V L J A N J A

Največ samoupravljanja se prav gotovo kaže pri mladinski organizaciji, kajti mladinci morajo biti vzor mlajšim, ki bodo stopili na njihovo pot. Zvonka Tišina

Misliti, da je največ samoupravljanja v izvenšolski dejavnosti. Andreja Urbič

Največ samoupravljanja je pri razredni skupnosti, saj gre tu za naše dobro. Dragica Ramovš

Kjer sodeluje več učencev skupaj. Milena Primožič

Pri novinarskem krožku, kjer preberemo razpis za nek natečaj, potem pa ugotovljamo, če je to za nas ali ne in če bomo v njem sodelovali. Če se dogovorimo, potem nalogo tudi uresničimo. Mojca Lokar

Pri šolskih urah, kjer lahko tudi mi povemo, katero oceno zasluži učenec, ki je vprašan. Janez Kocjančič

Največ samoupravljanja je pri izvenšolski dejavnosti, saj se lahko odločiš za krožek, ki te veseli. Samoupravljanje je tudi pri učnih urah, ko učenci povedo oceno za svojega sošolca. Slavka Kovač

KAKO SE KAŽE SAMOUPRAVLJANJE PRI RAZREDNI URI

Vsak učenec pove svoje mnenje o stvari, o kateri se pogovarjamo in razpravljamo. Erika Škarja

Učenci lahko povedo svoje mnenje ali sami vodijo razredno uro. Slavka

Včasih smo samostojno vodili razredno uro. Jože Lanovšek

Nina besede samo razrednik, ampak lahko vsi člani razredne skupnosti. Brigita Kumer

Sami povemo, kako bi se lahko bolje učili, kako bi bil večji red v razredu, sami odločamo tudi o tem, kakšno vedenje kdo zasluži. Danijana

Lahko povemo, kaj bi se dalo izboljšati, skupno razpravljamo o naših ocenah. Anka Krnc

Učenci predlagajo, kaj je treba še ukreniti, da bi bil naš razred boljše, kot je bil do sedaj. Zvonko Breznikar

Vsi povemo svoja mnenja in sodelujemo pri reševanju nalog. Janez K.

Da lahko kaj vprašam in tudi poveš, če ti kaj ni prav. Stane Banič

Pri razredni uri lahko povemo, kar nam ni prav in lahko tudi kaj vprašamo. Zoran Ramovš

Vsi sodelujemo in tudi mi povemo kakšno mnenje. Miro Kurent

Učenci se sami dogovorimo o določeni stvari. Mojca Lokar

Pogovorimo se o težavah in jih skušamo odpraviti. Anica Perše

Kadar člani resno sodelujejo pri pogovoru. Alenka Kotar

Da smo disciplinirani; povemo o neki stvari svoje mnenje, se sami odločimo; vendar pa se to pri nas ne pokaže vedno. Jelka Gregorčič
Sestanek vodi predsednica, ki smo jo izvolili po lastni presoji. Predlogov, ki nam niso všeč, ne morejo vriniti. Andreja Urbič
Vsak pove svoje mnenje in to mnenje združimo v celoto in to tudi ureničimo. Branka Lukek

SAMOUPRAVLJANJE PRI KROŽKIH

Pri rokometnem krožku se je kazalo samoupravljanje v tem, da smo mentorici dajale predloge, kaj bi delale pri krožku. Vsako uro je ena od nas sama kazala vaje za ogrevanje, tako da smo prišle vse na vrsto.
Viki Zgonc

Upošteevamo želje vseh in skupaj ugotovimo, kje smo uspešni. Dragi S.
Pri novinarskem krožku vodi včasih sestanek predsednica. Nekateri člani dajejo različne predloge in pripombe. Alenka Kotar
Včasih tudi sami odločamo, kaj bomo delali in si razdelimo naloge, ki smo jih dobili, da jih izpolnimo. Miro Kurent
Vsak učenec lahko sodeluje pri krožkih, ki so mu všeč. Nihče mu ne reče, da ne sme sodelovati pri krožkih. Zoran Ramovš
Sami odločamo, kako in kje bomo delali in si naloge, ki jih dobimo, razdelimo. Janez Kocjančič

Sami predlagamo, kaj bi pisali, delali, kako bi izboljšali stanje, da bi čimprej dosegli zastavljene naloge. Anka Krnc
Učenci sami pomagamo pri načrtu dela krožka, kjer v začetku leta pomagamo pri načrtovanju programa za vse leto. Sami povemo, kdo bi lahko kaj napisal. Danjana Zupan
Pri krožkih je samoupravljanje zelo dobro organizirano. Lahko poveš svoje mnenje o tem krožku, predlagaš kakšen nov program, da ni vedno isto na sporedu. Slavka Kovač

K J E S I Z A D O V O L J E N Z U S P E H O M

Pri ocenjevanju, ker učitelji upoštevajo naše ocenjevanje in nam tudi razložijo, zakaj je zaslužil takšno oceno. Slavka Kovač

Zadovoljna sem pri tistih predmetih, pri katerih sami lahko povemo, kakšne ocene naj bi dobil tisti, ki je bil vprašan. Od krožkov pa sem zadovoljna z novinarskim in dramskim, če nam na koncu uspe. Damjana Z.

Pri novinarskem krožku, kjer se pogovorimo o predlogih za pisanje, zato potem dosežemo večje uspehe, več objav, boljše izdelke. Anka Krnc

Če se zmenimo, da kaj naredimo in to tudi uresničimo. Milena Bartolj

Zadovoljni smo pri novinarskem krožku, saj naši izdelki pogosto najdejo svoje mesto v časopisih ali pa na radiu. Mojca Lokar

Moti me, ker imajo v razredu nekateri učenci še preveč glavno besedo in mora biti vse po njihovih predlogih. Viki Zgonc

Najbolj sem bila zadovoljna z uspehom na oddelčni konferenci, saj se je v nekaterih stvareh stanje dosti izboljšalo, čeprav se zavedam, da smo za tiste stvari, ki se niso uresničile, krivi sami. Dragica Ramovš

Z uspehom sem zadovoljna pri novinarskem krožku, saj tam res lahko samoupravno sodeluješ. Andreja Urbič

Tam, kjer upoštevamo mnenje ostalih. Andrej Podlogar

K J E B I Š E L A H K O S O D E L O V A L

Pri razredni uri bi lahko vsak povedal svoje mnenje, ne pa da se predsednica sama trudi za vse. Mini Lamovšek

Vložiti bi morala več volje in požrtvovalnosti. Zvonka Tišina

Da bi tam, kjer se pogovarjamo o problemih, bolj govorili tisti, ki imajo probleme, ne pa da bi drugi govorili namesto njega. Janez Anderlič

Uspeh samoupravljanja je odvisen od ljudi pri upravljanju; če so si enotni, je vidno upravljanje, če pa ne, se pa ne da upravljati. Tončka Kutnar

Nikdar ne bi smeli zamolčati besed, ki bi lahko kasneje prišle v delo. Viki Zgonc

Z boljšim učnim uspehom, s predlogi, povedal bi, ali se strinjaš z danim predlogom ali ne, če se ne, daj drugega. Alenka Kotar
Da bi povedal več predlogov in ne bi klepetali, kot je včasih navada. Tone Krnc

Poveš svoje mnenje o vsakem problemu, saj imagotovo vsak svoje mišljenje sodeloval pa bi lahko tudi s tem, da ne bi bil pristranski. Anica Perše
Da bi vestno izpolnjeval naloge, ki sem jih dolžan izpolnjevati, da bi bil aktiven pri razredni skupnosti in da bi pomagal slabšim učencem. Janez Kocjančič

Da bi se bolj učil. Tine Golob
Pri vseh predmetih bi lahko še sami postavili kakšno vprašanje za ti- stega, ki je vprašan in bi na koncu tudi sami predlagali, kakšno oceno naj bi dobil. Lahko bi tudi sami predlagali za kakšno akcijo. Danjana Zupan

Sodelovali bi lahko še tako, da bi si učenci med seboj bolj pomagali pri učenju. Dušan Kraševc

U S P E H I P R I S A M O U P R A V L J A N J U

Navadimo se na to, da ne odloča o vsem, kar se bo naredilo, le en človek, ampak odločamo vsi. Tako se navadimo samostojno delati. Danjana Zupan
Ljudje so zadovoljni z delom, s svojo odgovornostjo do dela, da radi opravljajo svoje delo. Brigita Kumer

Vsi se dogovorimo za neko stvar in jo tudi naredimo. Sonja Hlebec
S samoupravljanjem v šoli nas naučijo, da se bomo, ko bomo starejši, la- že znašli. Prišlo nam bo prav na delovnem mestu. Slavka Kovač

Čim bolj skupen je kolektiv, tem boljši so uspehi. Marjanca Rejc
Pri samoupravljanju upoštevajo najboljše ideje, zato ne pride nikoli do nesporazuma. Zvonko Breznikar

Uspeh je zelo lep, če vsi sodelujejo in se v delo zamislijo. Ivan Brez.

Pri novinarskem krožku večkrat dobimo kakšne nagrade za svoje prispevke, vendar je za nas nagrada še to, da imamo prispevke kje objavljene. Če se za določen spis sami odločimo, kot po navadi se, potem se ga lotimo z večjim veseljem in več možnosti je, da bo uspel, kot če bi ti nekdo vrnil naslov. Mojca Lokar

Na naši šoli samoupravljanje še ni tako izrazito, vendar se kažejo nekateri uspehi pri posameznih krožkih, nekaj manjših uspehov je bilo pri delovanju razredne skupnosti, pionirske organizacije in mladinske organizacije. Jelka Gregorčič

P R I S A M O U P R A V L J A L C I H V D A N I

S samoupravljanjem smo se med drugim seznanili tudi pri kvizu Tito - revolucija - mir. To znanje nam je prav prišlo tudi pri spoznavanju samoupravljanja v tovarni rastlinskih specialitet Dana na Mirni, saj smo tako laže razumeli medsebojne odnose.

Pogovarjali smo se z nekdanjo predsednico delavskega sveta tovarišico dipl.inž.Pavlo Banič - Kranjčevo, s tovarišico dipl.inž. Jano Petrovac, ki ji je mandant predsednika delavskega sveta pravkar potekel, o delegatskem sistemu pa nam je govoril tovariš Dušan Skrbiš.

"Pred 25 leti smo ustanovili prvi delavski svet," je začela tovarišica Kranjčeva. "Takrat smo bili drugi v občini, ki smo uvedli takšno obliko samoupravljanja. Ko se spominjam tistih dni, se mi zdi, da smo včasih še dosledneje kot danes o vsem odločali. Več je bilo skupnega odločanja, ker je bil manjši kolektiv. Takrat je bila velika skrb za obstoj; za posamezno delovno mesto se je javilo veliko delavcev, zato je bil strog izbor in so bili sprejeti le najboljši delavci. Vsak je bil kar počaščen, če je bil sprejet, saj je bilo tedaj veliko teže dobiti zaposlitev. Zato pa si je vsakdo tudi prizadeval, da bi s svojim vestnim delom poskušal prispevati k hitrejši izgradnji tovarne. Res je bila takrat delovna zavest višja. Da bi delo hitreje napredovalo, je bilo veliko udarniških sobot; solidarnost je bila resnično čut vsakega delavca.

O stvareh, ki so nas težile, smo se pomenili kar pred začetkom dela -- ni bilo nobenih dolgoveznih sestankov, ampak samo tisto, kar je treba storiti. Ta medsebojna povezanost se morda pozna še danes, saj starejši delavci ne zapuščajo podjetja, čeprav so v marsikateri drugi delovni organizaciji večji osebni prejemki. Zgodi pa se celo, da se je delavec, ki se je že zaposlil drugje, vrne. Zdravi medsebojni odnosni verjetno pripomorejo k dobremu počutju delavcev, čeprav ne manjka vsako-

delovnih težav.

Velika vzpodbuda pa nam je bila, ko smo 1969. leta dobili občinsko priznanje OF za uspešno samoupravljanje. Na to priznanje smo še danes ponosni," je povedala dipl.inž. Kranjčeva.

"In kako je danes samoupravljanje?" smo vprašale tovarišico Petrovac. Funkcija predsednika delavskega sveta je danes zelo težavna naloga, saj je zdaj obdobje, ko prihaja do izraza gospodarska kriza in je še tako treba upoštevati stabilizacijo.

Delavski svet ima petnajst delegatov po delovnih enotah -- o vseh vprašanjih gospodarstva odloča delavski svet preko delegatov. Vse to je opredeljeno tudi s statutom naše delovne organizacije. Za vsako sejo delavskega sveta strokovne službe pripravijo gradivo. To gre v javno razpravo po skupinah, delegati pa prenašajo stališča na sejo delavskega sveta. Kritično moram reči, da ta način odločanja še ni povsem zaživel; gradivo včasih dobimo prepozno, vii ne jemljejo preveč resno. Res je čutiti, da je že korak do samoupravljanja, a bo še dolgo trajalo, da bo tako zaživel, kot bi bilo potrebno."

"Kaj je važno za uspešno sodelovanje?"

"Obveščanje delavcev, njihova osveščенost in vzgoja za samoupravljanje," je pojasnila tovarišica Petrovac.

"Ali je dobra obveščенost delavcev?"

"Strokovne službe pripravijo gradivo, ki je razumljivo vsakomur, kdor se hoče vsaj malo poglobiti vanj. Več pa bo potrebno storiti pri vzgoji in osveščенosti delavcev, do tega pa je dolga pot," je zaključila dipl.inž. Petrovac.

"Ali ima direktor še vedno zelo pomembno vlogo?" nas je zanimalo.

"Važno je, kdo vodi, kdo usmerja vse delo, saj so danes tako hitre spremembe v svetu, da brez dobre organizacije dela ne moremo biti uspešni. Zato je povsod potrebna moč, ki zna usmerjati. Drugače pa je čutiti, da ima z razvojem samoupravljanja direktor manjšo vlogo, ker se le krepi

zavest delavcev," je pojasnila tovarišica Kranjčeva.

"Ali je veliko sodelovanja med sorodnimi podjetji?"

"Tu pa še vedno ni zdravega sodelovanja, vsak preveč gleda samo svoj program. Vse samoupravno dogovarjanje je le na papirju in prav tu bo potrebno marsikaj storiti, če hočemo, da bo uspešna stabilizacija."

"Kako pa uresničujete stabilizacijo?" smo hoteli zvedeti.

Spet je odgovorila tovarišica Kranjčeva: "Mi se stabilizacijsko že vse- skozi obnašamo, drugače ne bi mogli napredovati. Stabilizacija zavzema precejšnjo širino. Ena izmed takšnih akcij je bila zbiranje starih steklenic, pri kateri ste se šolarji dobro odrezali. Korist bi kar trojna: vi boste imeli prispevek za izlet, mi smo ceneje prišli do steklenic, marsikje pa bo tudi narava bolj čista, ker ne bodo po grmih ležale steklenice. Tudi nepoškodovane stare kartone zbiramo. Če je karton druge tovarne, damo čezenj nalepko. Res to ni najlepše, vendar je papir drag in tako lahko kaj prihranimo.

Pravilno izkoristiti delovni čas je zelo pomembno, čeprav čutimo, da je tu še največ neizkoriščenih možnosti.

Zelo važno je načrtovanje letnih dopustov delavcev, saj je treba v času letnih dopustov največ narediti. Tu je čutiti veliko razumevanje delavcev. Hkrati pa je za nas tudi sreča, da imamo veliko takih delavcev, ki so še na pol kmetje in jim zelo prav pride dopust tudi v pomladi ali zgodnji jeseni.

Tudi načrtovanje dopustov trgovskih potnikov je zelo važno, ker je tudi tu največ dela v času dopustov. Da pa bi se stabilizacijsko obnašali, je hkrati tudi važno zmanjšati število obhodov strank, hkrati pa je potrebno gledati, da se zaradi tega ne bi zmanjšala prodaja.

Večkrat pa je težavno pri surovinah. Če se še tako hočemo stabilizacijsko obnašati, ne moremo predelovati samo tistega sadja, ki ga dobimo doma, ampak moramo biti vezani tudi na uvoz, kar pa ni enostavno, saj večkrat ne dobimo pravočasno zaželenega sadja. Skratka, stabilizacija zavzema celo vrsto različnih dejavnikov in včasih je že zadosti, da vse

zašepa, če samo na enem področju ni v redu. Seveda pa je pri našem delu zelo važna tudi natančnost pri delu, da ni škarta, kot pravimo. Vendar pri nas ni škart samo posamezna steklenica, pač pa lahko cela serija. Zato je res potrebno vložiti vse napore, da bi bili uspešni."

"Kako pa je pri vas razvit delegatski sistem?" smo še hotele zvedeti. Tovariš Dušan, ki ga poznamo tudi kot mladinskega funkcionarja, nam je pojasnil: "Imamo delegate za delo v delavskem svetu, delegate za zasedanje občinske skupščine in delegate za samoupravne interesne skupnosti. Naši delegati se aktivno vključujejo v delo in lahko rečemo, da zaradi naših delegatov še nobena seja ni bila nesklepčna, kot se je že večkrat zgodilo. Delegacije se sestajajo okrog 13.30 - drugače ne gre, ker so mnogi delavci vezani na prevoz in je narava njihovega dela takšna, da se popoldne ne bi mogli vračati, pa še v izmenah delamo. Pri delu jim strokovne službe nudijo tudi pomoč. Težavno pa je, ker se vsi delegati ne morejo udeležiti sestankov delegacij, ker je večkrat narava njihovega dela takšna, da ne morejo manjkati pri delovnem procesu. Vendar pa je tudi še čutiti, da osveščenost še ni v redu, da se nekateri delegati premalo zavedajo svoje dolžnosti. Spremljamo delo posameznih delegatov in delavski svet aktivne pohvali, hkrati pa graja tiste, ki bi lahko več storili.

Ni pa vseč delegatom, ker premalo upoštevajo predloge delegatov. Največkrat pride le do zapisnika ali do pojasnila na naslednji seji, premalo predlogov pa uresničujejo. Tako bi tudi delegati bolj začutili, da je njihovo delo važno in odgovorno - tudi do tistih, ki so jih izbrali." Čeprav vsega še ne moremo razumeti, smo marsikaj spoznale. Začutile smo, kako je samoupravljanje odgovorno delo, kako si pri delu velikokrat odvisen od drugih in kako je pomembno sodelovanje. Všeč nam je bilo, ker so tudi kritično opozorili na pomanjkljivosti. Ko smo se ob pitju sadnega soka zahvalile za pogovor, smo jim zaželele veliko uspeha pri pregovornem vsakdanjih težav. Jelka Gregorčič, Mojca Lokar in Dajana Z.

TITO IN KARDELJ

JOSIP BROZ TITO IN EDVARD KARDELJ: DVA MOZA, KI STA VSTALA IZ PROLETARSKIH VRST NAŠIH NARODOV, SE NAŠLA NA ISTI POTI IN POTEM SKUPAJ PREŽIVELA VSE VIHARJE NAJBOLJ USODNIH DNI. DVA RAZLIČNA ZNAČAJA, A DRUG BREZ DRUGEGA NEMARA NE BI BILA TISTO, KAR STA. VIDELA STA PADATI TOVARIŠE, ISTI KROGLE SO BILE NAMENJENE OBEMA, OSTALA STA ZVESTA SEBI, DRUG DRUGEMU IN SVOJEMU LJUDSTVU. REDKA DESELA JE KDAJ IMELA DVA TARA ČLOVEKA...

TOVARIŠ TITO:

...Tovariš Kardelj je bil pol stoletja vojak našega revolucionarnega gibanja, neomajen borec, ki ni poznal umika in oddiha... Nene osebno povezujejo s tovarišem Bevcom več kot štiri desetletja dela in boja na težavni in častni revolucionarni poti. To so bila štiri desetletja najinega tesnega in neskaljehnega sodelovanja, zmeraj, do zadnjega dneva prežetega z razumevanjem in globokim medsebojnim zaupanjem, zasnovana na popolni enotnosti misli in akcije v vseh fazah naše revolucije in socialistične graditve... Njegovo bogato revolucionarno delo je globoko vsajeno v našo družbeno bitnost, v temelje naše skupnosti in zato je tudi trajno..."

Danica Zupan, Tadeja Zupan

Bevorja: Danica in Jože Zupan

Št. 200 izdoby

S T I T O M I N K A R D E L J E M

3 5 L E T S V O B O D E

3 0 L E T S A M O U P R A V L J A N J A

P R E P R O S T E B E S E D E

GLASILO NOVINARSKEGA KROŽKA NA OSNOVNI ŠOLI ŠENTRUPERT

šolsko leto 1979/80

leto X številka 5

Naslovna stran: Likovni krožek pod vodstvom mentorice Ivanke Kone-
stabo

Uredniški odbor:

Alenka Kotar, Mimi Lamovšek, Erika Skarja, Andreja Urbič,

Damjana Zupan, Tadeja Zupan

Mentorja: Danica in Jože Zupan

Naklada 200 izvodov